

Kün szárnyat csatogatva
 A' vadgalamb pár,
 Ben hived szívdobogva
 Szelid rokont vár,
 'S a' szárny 's a' szív im' édes,
 Szerelmi kéjben röpdös.

II.

Ha rám derül szemed' sugára,
 És hallom ajkad' szózatát:
 Mit bánom akkor én a' hajnalt,
 A' lombos erdők' bájdalát!
 'S ha láng borítja el szűz arcod',
 És újra megtér liljoma:
 Maradhat akkoron a' rózsza,
 A' kerti liljomok' hava!

Ha hű szived' sugallatából
 Kinyulnak karjaid felém:
 A' csertől repkény' hű szerelmét,
 O hölgy! miért irigyeném?
 Miért a' fölvirult tavasznek,
 Ha nézlek, annyi kellemét?
 Felette állsz királyi hölgyként,
 Ha fény övedzi szép fejét!

III.

A' szép, mi bájtalan a' szemnek.
 Ha ez világtalan,
 A' színek' éke olly kietlen,
 'S miként az ég, ha napja nincsen,
 A' fény sugártalan.

Emberék oh mit ér az élet,
 Ha börtön zárja el?
 Szabadság léte' főkelte,
 Miként a' hősnek kardja, vérté,
 Ha döntő harcra kel.

Mit ér! hullám felett a' sajkás,
 Ha evezőtlen áll?
 Gyöngéd anyától egy szülöttét,
 És véle élte' összes üdvét,
 Ha orzá a' halál?

Bányászlnak mit ér a' sok kincs!
 Ha töle elvevéd
 A' föld alatt az aknamélyben,
 E' fénytelen, holdatlan éjben,
 Fénylő szövétnekét?

És szegd a' sasl' villámszárnyát, —
 A' hűszke, porba hull;
 És lantodon a' hűrt szakaszd meg,
 'S varázsa bájos zengzetének
 Örökre elnémul;

Vagy tépd a' lombot ha virágzik,
 És nézd, gyümölcsöz-e?
 És tépd ki szümből én szerelmem',
 És nincs a' földön, nincs az égből
 Mi lánggra keltene!

Badacsonyi.

(Folytattnak.)

A' NŐNEM' JELLEMZETE.

(Vége.)

Az akaratot nőben a' kedély,
 férfiban az önértzet 's önzés fej-
 leszti. A' férfinem' erényei vitézség
 és önállóság; a' nőnemé feláldozás és
 hűség. A' férfinem' szenvedélye ural-
 kodás és dicsvágy; a' nőnemé felté-
 kenység, tetszvágy 's hiuság. E' nemi
 erények annyira sajátosak, hogy egy
 nemről a' másikra átruházni nem is le-
 het, sőt átruházva visszatetszenek. Mi
 p. o. nem igen becsülnők nőben a' fér-
 flas önállóság' szellemét, hanem vad,
 nőellenes és rútinak mondanók. Nincs
 ugyan a' nőnem elzárva a' vitézség és
 önállóság' erényeitől, azonban benne
 csak úgy türetnék, ha azon kedélyes
 átengedés' alakjában jelenik meg, mely
 a' nőnemé. Ha nem önmagáért, hanem
 hűségből, kedves személyek vagy vi-
 szonyokért magát feláldozza és odaen-
 gedi, ekkor vitéz és hős, önálló és

győzhetlen a' valódi nőiség; az asszonyok' vitézsége türelmes, rendszere védő. A' nő választottjának magát adja, mindent t. i. a' mi's mije van. Az anya gyermekéért álmát 's egészségét áldozza fel, még akkor is, ha áldozata illetlen és hálátlanul félre ismertetik. A' szeretett férj' illetlenségét és zsarnokságát, sőt hűtelenségét is szeliden 's engedve tűri. Még a' bűnöshöz is hű, ha bűnét meg nem osztja is; hallgat vagy lebeszéli, de őt biztosítani 's bűnét titkolni iparkodik. Az anya fiát, gyermekét, mellyet szíve alatt hordott, ha még olly nagyon vétkezik is állomány és törvény ellen, fedezni védeni fogja, mindig remélve, hogy még menthető, míg az atya neveletlen gyermekét magától elaszítja 's a' törvény' kezébe adja 's bizonyos esetekben adnia is kell.

A' mi a' nemi szenvedélyeket illeti, a' férfi becsben kíván tartatni 's uralkodni, az asszony ellenben tetszeni 's szerettetni. A' férfi a' szabadságot, függetlenséget imádja, 's a' szabadság' ábránd eszméjében örömet kalandozik. Az asszonyok' eszméje a' szabadságról, melly ujjabb időben keletkezett, nevetséges természetelleniség, mert ők törvény 's állománynyal keveset gondolnak, csak a' szokás a' nők' föltétlen törvénye. Vagyon' tekintetében a' férfiú mindentszeret, mi személyes tekintetének hizeleg 's neki a' közönség előtt becsületet és tekintélyt szerez: millyen ház és udvar, jószág és pénz, fegyver és ló; az asszonyellenben csak azt, mi házi körét szép és kéjlemessé, rendes és társalgásilag ragyogóvá teszi; mint pipere és kincs, bútorok és edények. A' konyha az

asszonyt; a' teli pincze pedig férjét illeti, valamint pajtára és csürré is a' férfi ügyel, míg az asszony mindent tisztít és ékit, csinosít és rendez.

A' birás' szenvedélyei közül a' fősvénység inkább női, a' kincsvágy inkább férfi szenvedély; ipar és kereset a' férfi' feladata, háziasság és takarékoság az asszonyé. Nincs semmi annyira nőellenes, mint ha nő tetszeni nem vágy, személyét, öltözetét és házát elhanyagolja, vagy talán még tisztátalan is. Ha még olly hű feleség, még olly gyöngéd anya, mívelt, tanult, költő, — női becsét elveszté. Ellenben hiúság 's tetszvágyból ismét legtöbb hibái 's vétkei származnak, mint piperevágy, kaczérság, könnyelműség, hűtelenség, irigység és rágalom.

A' kedély a' nő' lelki életének főforrása; ebben rejlenek hajlamai 's szenvedélyei, ebben szerencsése és szerencsétlensége, erénye úgy mint gonoszsága. Hogy a' nőkben általánosan több a' kedély, csak az anyaszeretetnek atyáévali összehasonlításából is kitetszik; az anya gyermekét igazán 's valódi szereti, míg az apa rajta csak gyönyörködik 's örömet lel. Ezt mutatja az ellenkező oldal is, így p. o. az elkeseredett, felizgatott nők' mérges gyűlölsége, emésztő irigysége, békíthetlen ellenségeskedése, kérlelhetlen káröröme 's metsző kegyetlensége, valamint az is, hogy a' nőkben minden jelesség' átellenében ugyan olly jelentős hiba létezhetik. Mennél inkább engedi át magát a' női kedély, annál osztatlanabb hajlama és idegenkedése, szerelme vagy gyűlölete. Közönyös viszonyokat kötni, millyeket a' férfi

mindenfelé sző, mivel és ápol, nem áll a' nő' természetében; erre csak a' társalgási szükség szoktalja. A' női szív csak természetét követi, midőn valamelly tárgy vagy személy iránt, melly azt általában érdekli, hajlamot vagy idegenséget, szerelmet vagy gyűlöletet érez. De érezzen bár mit, azt egészen 's osztatlanul érzi; míg a' férfi különböztet, jó és rossz oldalakat vizsgál, azt becsüli, ezt megveti. Az asszony ellenben, ha csak egy szeretetre méltó tulajdonság tűnik fel neki túlnyomólag, a' többi hibákra nézve vak; ellenkező esetben pedig egy túlnyomónak tetsző hiba általános kárhoztatását vonja maga után.

A' részvét inkább női szívhez fér mint a' férfihoz. Részvevő öröme a' legszűkebb, kedélyes viszonyokra szorítkozik, míg a' férfi részvétét távol ismerősök, társai és hazájára terjeszti ki. Az asszony' részvéte hőbb, de szintolly mértékben irigysége és káröröme is élénkebb. Innen van, hogy bárha (hideg vad kegyetlenséget), többnyire férfiban találunk, mégis mérgesebb, metszőbb aza' nőkben. Az asszony természete után valószínűleg hívő, 's benne inkább, vallásos alázat, a' férfiban ellenben fölemelkedés van, abban resignatio, ebben bizalom; az vallásából vigaszt és reményt, ez erőt és lelkesülést merít. (Morgenblatt.)

T Á R C Z A.

Pesti posta. Legközelebb mult vasárnapunk az idej megnevezhetlen jellemű időjárásnak, egyik' legszebb gyöngye volt. Szép, derült és mind végig nyájas nyári nap. Hogy az élvezetvágyas fővárosiak mindenkép használák, — magából értetik. De bizony már a' zöld oda künn jóformán elvirágozott, mielőtt, legalább számunkra, virított volna. Az ebnapok itt vannak 's ilyenkor még a' szabadtermészet sem nyújtja azon kellemekeket, miknek élvezetétől tán soha mostohábban nem valánk elzárva mint épen az idén. Minden reményünk még az őszi napokba 's különösen szeptemberbe a' kis majus'örömeibe van vetve.

— A' városliget' sokszoros élvezet e' napon egy gyorsfutó, a' hírneves Wolf is szaporította, ki kézen lábon meglánczolvaa' ligeti nagy rotundát 48perc atatt 17szer futá meg. Leglátogatottabb volt, mind mindig a' kis sziget, kevesebbé a' kis Páva sziget 's Hermina mező.

— Nem tudjuk, honnan vette a' Buda-pesti napló' írója azon állítását, hogy a' pesti német színház' falára nem szabad magyar játékszíni czédulákat ragasztani. — Mi azonnal siettünk a' hely' színére, a' dologról meggyőződni 's ha az úgy volna, bizonyára jó élesre hegyesítendők tollunkat, de bizony, mint mindig, ott találunk a' magyar színlapot. — Illy megrovásokkal kissé körülnézettebben kell bánnunk, collega uraimék! minden utczai hír, azért mert hír, még korán sem elégséges, hogy az azonnal le is irathassék.

— Cassano építész, kiről mult számunkban emlékezünk, a' Tageblattban jelenti, hogy a' szerencsétlen miskolcziaknak, kik építési ügyekben, jelszen tervek' készítése miatt hozzá folyamodnak a' legnagyobb készséggel 's féláron kész szolgálni.